

AT YARIŞI

RÜZGAR GİBİ GEÇENLER-16

ODIN VE ODINHAN...

Fenerbahçe'nin eski başkanı Aziz Yıldırım ile merhum 2. başkanı Gürbüz Refioğlu'nun ortak noktalarından biri, at sahibi olmalarıydı. 1998 yılında, Aziz Yıldırım'ın sahibi olduğu Asilbey, Denizci gibi safkanlar koşuyordu ama Fenerbahçe Başkanı'nın atları olarak medyaya pek yansımada. Gürbüz Refioğlu ise efsane atlardan Odin ve Odinhhan'ın sahibiydi.

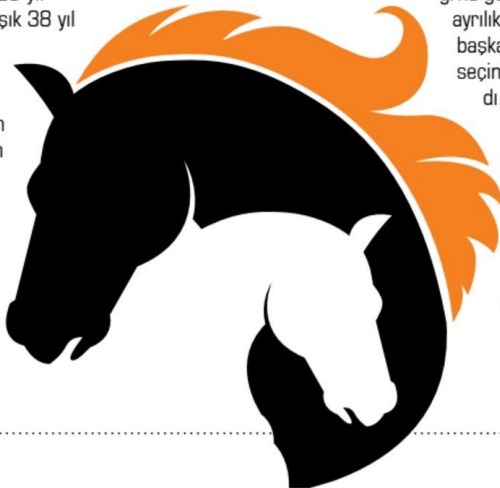

SPOR ARENA

Reşat KÖSTEM

9 O'LARIN sonu... Aziz Yıldırım'ın Fenerbahçe Spor Kulübü başkanlığına seçildiği bu yılları çoğumuz anımsarız, bazıları-mız da yaşımız gereği "hayal meyal"... Aziz Yıldırım, Fenerbahçe gibi, herkesi mutlu etmenin imkansız olduğu bir kulübün başkanlığını, "dile kolay" aralıksız olarak 20 yıl sürdürdü. Yaklaşık 38 yıl (1978-2015) Gençlerbirliği Kulübü Başkanlığı yapan İlhan Cavcav'dan sonra, en uzun süre görev yapan Süper Lig kulübü başkanı oldu. 15 Şubat 1998'de

yapılan genel kurulda, Vefa Küçük'ten 1 fazla oy alarak başkan seçildi ama yönetim kurulu seçimini Vefa Küçük'ün listesi kazandı. 4 ay sonraki olağanüstü genel kurula, Aziz Yıldırım tek aday olarak katılınca yönetime de kendi listesi seçildi. Listede yer alan "aileden Fenerli" Gürbüz Refioğlu, Yönetim Kurulu 2. Başkanlığına getirildi. Görüş

ayrılıkları yaşayan iki başkanın bir sonraki seçimde yolları ayrıldı. Bu öykümüzde

Aziz Yıldırım konusuna daha fazla girmeyelim. Çünkü onun "rüzgar gibi geçen" safkanını anlatırken

uzun, uzun konuşuruz...

Aziz Yıldırım ile **Gürbüz Refioğlu**'nun o yıllardaki ortak noktaları, Fenerbahçe yönetiminin başındaki kişiler olmaları dışında, at sahipliği de yapmalarıydı. Yıldırım'ın atçılığında, **Yasin Kadri Ekinci** ile Amiral **Fikret Çınarıılmaz** etkili isimler oldular. Atlar **Aziz Yıldırım**'ın kardeşi **Acar Yıldırım** adına koşuyor, sahada da **Fikret Çınarıılmaz** ilgileniyordu. 1998 yılında, Aziz Yıldırım'ın sahibi olduğu Asilbey, Denizci gibi safkanlar koşuyordu ama Fenerbahçe Başkanı'nın atları olarak medyaya pek yansımada.

Gürbüz Refioğlu da yarış dünyasına ilk adımlarını 1998 yılında **Fikret Çınarıılmaz** aracılığı ile attı. **Refioğlu**'nun da TİGEM'in düzenlediği angajmanlı satışlardan bir tay alarak başlamasına karar verdiler. Zamanı burada durdurup, atçılıkta çok sık karşımıza çıkan rastlantılar zincirinden bir

AT YARIŞI

ODIN TERS BİR ATTI. SAHAYA GELDİĞİNDE ZOR BINİLDİ. BINDİKTEN SONRA DA ÜZERİNDEN 'KOLAY KOLAY' İNİLMYECEK BİR AT...

Odin, 3 yaşında koştuğu 13 koşudan 11'ini kazanıp, birinde 2., birinde de 4. oldu. Şampiyon taya o yıl, 10 yarışında Yemen Tunç bindi. Onun cezalı olduğu 2 yarışta Ahmet Atçı ve Süleyman Akdı, sezon sonundaki G1 Haralar Koşusu'nda da jockeyi Fuat Çakar'dı. Üstelik bu başarılarla, Şirinoğlu, Çukurova, Hisarhan, Kadirhan, Veziroğlu gibi güçlü atlar karşısında ulaştı.

örneğe dönelim.

Ahmet Giz'i tanır mısınız?

Aslında o da spor dünyasından ama Galatasaray Divan Kurulu üyesi. Babası Bülent Giz, Galatasaray'da futbol oynamış, dönemin Milli Lig kulüplerinden Yeşildirek, Süper Lig'de Beykoz, PTT, Mersin İdman Yurdu'nun yanı sıra Avusturya'da da SC Neusiedl'de teknik direktörlük yapmıştı. **Bülent Giz'in** de "diğer şapkası" at sahipliği... Küçük yaşlarda babasıyla birlikte hipodroma gelen **Ahmet Giz**, daha sonra TJK'da çalışmaya başlayıp, Teknik Büro Müdürü olarak emekliye ayrıldı. Onunla, Teknik Büro'nun birinci tribünün altında olduğu yıllardan bu yana, uzun bir dostluğumuz var. Babasıyla da o yıllarda tanışıp, at yarışı ve futbol üzerine az laffamadık.

Şimdi size bir uzmanlık sorusu...

Bileceğinizi tahmin etmiyorum, bilerseniz de "kuş taş çarpmıştır." Soru şu: **Bülent Giz**, 80'lerin sonu, 90'ların başında en çok hangi meslektaş ile görüşüyordu?

Benimki de iş mi, nereden bileceksiniz. Yanıt, **Todor Veselinoviç** olacaktı.

Bazılarımızın "Doğru" dediğini duyar gibiyim. Eğer o yıllarda, futbola düşkün ya da spor servislerinde çalışan birisiyseniz, mutlaka anımsarsınız. **Veselinoviç** Fenerbahçe'yi 1984-85 sezonunda ave-rajla, 1988-89 sezonunda da 103 golle şampiyon yapmıştı. Burası Türkiye olduğu için, "Fenerbahçe çok gol yiyor" diye eleştiriliyor, o da "Yediğinizden fazlasını atıyorsanız, sorun yok" diyordu.

Ertesi yıl Fenerbahçe ikincilikte kalınca, gönderildi. **Veselinoviç**, Yugoslavya'nın gelmiş geçmiş en büyük golcüsü olarak bilinir. Bizim konumuzla ilgisi ise, onun at yarışı tutkusu. Maç önü, maç sonu, devre arası fark etmez... Yarışlarla olan bağlantısını hiç koparmadığını medyadaki arkadaşlarımız anlatırdı. Yarışları danıştığı konuştuğu temel bilgi kaynağı da, arkadaşı **Bülent Giz**'di. Fenerbahçe'den sonra çalış-tığı takımlar arasındaki Bakırköyspor'u Veliefendi Hipodromu'na yakınlığı nedeniyle

tercih ettiği de "yarı şaka, yarı ciddi" söylenirdi.

HER YOL ODIN'E ÇIKAR

1967 yılından bu yana sahada olan **Ahmet Giz**, at sahipliğini önce babasıyla birlikte, zamanı gelince de bayrağı devir alarak sürdürdü. Başta Halid olmak üzere, Angora, Melihhan, Dark Child gibi çok iyi atlar koştu. Gülerce Ekürisi'nin kuruluşun-da ve ekürinin ilk yıllarında emeği geçen isimlerden de biridir. **Ahmet Giz'in** Odin'le yollarının nasıl kesiştiğini ve sonrasını gelin ondan dinleyelim;

"O dönemde de at koşuyordum ama ertesi yıl emekli olmayı planladığım için, 1998'deki angajmanlı satışlardan tay almaya niyetlendim. Çifteler'den (Anadolu Tarım İşletmesi) gelen **Özgün-55**. Kemiyetülrak orijinli tay dikkatimi çeken ilk isim oldu. Sebebi de bu tayın annesinin 26. Kemiyetülrak yavrusu olmasıydı. Arap atçılığında 2. ve 3. annelere çok dikkat ederiz."

Ben de **Ahmet Giz'in** söylediklerinden yola çıkınca, gördüm ki... Onun söz ettiği ikinci anne 26. Kemiyetülrak, Yavuzhan'ın da annesiydi. Bu bile yeterli ama sadece Yavuzhan'ın mı? Hakanhan, Al-ışık, Ünsal II ve Ajda'nın da annesiydi. Çifteler'den gelen bu tayın babası Özgün, annesi de saydığımız atlarla kardeş. Tüyoyu aldık ya, bir de 3. anne 19. Kemiyetülrak'a bakalım dedik, bingo... Satvet'in ana baba kardeşi. Böyle pedigriye sahip bir tayı almak, zor olabilir. Çünkü Özgün'ün yavrularından Benkar, Yelhan, Benim Oğlum gibi isimler o yıllarda zirvedeydi. Odin'in bir yaş büyük ana baba kardeşi Öztay ise bu satışa kadar önemli bir

çıkış yapamamıştı.

Ahmet Giz devam ediyor;

"Tay tam benim istediğim gibiydi.

Sallı, gösterişli atları sevmem, kompakt ve ufarak olsunlar isterim. Hem benim istediğim gibiydi, hem de görüntüsüyle pek de albenisi yoktu. Çok talibi çıkmaz diye hoşuma da gitti. Bugünkü parayla verebilecek 50 bin liram vardı. Bu fiyata kadar olursa alırım dedim."

Kafalar karışmasın, paramızdan 6 sıfır atılmadığı için, o günlerin 50 milyar lirasından söz ediyoruz.

Gürbüz Refioğlu da 1998 TİGEM satışlarından tay alıp, atçılığa başlayacaktı ya, **Fikret Çınarıılmaz**, antrenörlüğünü yapan **Orhan Bekmezci**'den, **Refioğlu** için tay bakmalarını istedi. Sonrası Ahmet Giz'de;

"Orhan Bekmezci geldi ve **Fikret Bey'in** söylediklerini anlattı. 'Bu tayı 50 bin liraya alamayabiliriz. İstersen **Gürbüz Refioğlu'na** alalım, beraber hazırlar koşarız' dedi. 'Olur' dedim. Tay, 38 bin liraya **Gürbüz Refioğlu için alındı."**

Odin, **Gürbüz Refioğlu'nun** ticari şirketinin adıydı, ilk tayına da bu ismi vererek atçılığa başladı.

Paramızdan atılan sıfırlar, geride kalan 23 yıldaki enflasyon, değişen kurlar... En doğrusu, Odin'in fiyatını satışlarla kıyaslamak... TİGEM Anadolu Tarım İşletmele-ri'nin satılan 15 tayı arasında altıncı sıradaydı. 65 milyara alıcı bulan Hilalüzzaman 54/75 - 28. Sahra orijinli Mehmetcan, o

yıl Çifteler Harası'dan gelen en pahalı tay olmuştü. Özgün'ün 39. Neame'dan olan yavrusu Kadirhan 41 milyara satıldı. Odin, 1998 yılının en pahalı tayları arasında da 8. sırada yer almış, ucuza gitmemişti...

AT YARIŞI

1981 yılının en iyi tayı olduğunu kanıtlayan Odin, sezon finalini G1 Haralar Koşusu'nda Şirinoğlu, Çukurova, Pir Karaca, Veziroğlu, Kadirhan'ı geçerek yaptı. Bu koşu çok ilginçti. İnanın, koşuları izlediğimiz basın tribününün önünden başka bir şey geçti sandık. Bizler karar defterine; **"ODIN VE JOKEYİ FUAT ÇAKAR KOŞUYU KAYBETTİ" YAZMAYA HAZIRLANIRKEN, ONLAR 3 BOY ÖNDE VE KOLAYCA BİRİNCİLİĞE UZANDI.**

Bir yıl sonra, 324 milyar 650 milyon lira ile tay kazanç listesinin **"uzak ara"** lideri olmuştu. İkinci sırada Hisarhan (Rüzgar.30-8.Rode) 185 milyar 200 milyon, üçüncü sırada da Şirinoğlu (Özgün-52. Kemiyetültrak) 150 milyar 300 milyon lira ile yer alıyorlardı. Bu iki isim, kadro fazlası olarak haralarda satılmışlardı.

ŞAMPİYONUN AYAK SESLERİ

Ahmet Giz'in tarifine göre;

"Odin ters bir attı.

Sahaya geldiğinde zor binildi. Bindikten sonra da üzerinden "kolay, kolay" inilmeyecek bir at... 3 yaşında koştuğu 13 koşudan 11'ini kazanıp, birinde 2., birinde de 4. oldu. Şampiyon taya o yıl, 10 yarışında Yemen Tunç bindi. Onun cezalı olduğu 2 yarışta Ahmet Atçı ve Süleyman Akdı, sezon sonundaki G1 Haralar Koşusu'nda da jockeyi **Fuat Çakar'dı.**

Sıkça söylüyoruz ama atların performanslarını sadece rakamlar olarak değil, koştuğu rakiplere göre değerlendirmek gerek. Hani bazı jenerasyonlarda bir boşluk yakalar, fırlayıp gidersiniz. Sonraki yıllarda o atı ara ki bulasın. Odin böyle değil. Şirinoğlu, Çukurova, Hisarhan, Kadirhan, Veziroğlu, Karataş, Pir Karaca gibi akranlarıyla mücadele etti ve tartışmasız biçimde zirveye çıktı. Ayrıca, yaşça büyük rakipleriyle koşup, Ağakaraca ile at başı birinci bitirdiği G1 Cumhuriyet Koşusu'na da ne demeli? Odin Adana'da sezonu erken açan

taylardandı. Kum pistteki 900 metrelik maiden koşuyu 0:56.90 ile "idman yaparcasına" kazandı. Bu, sezon başı için "fazla" iyi bir derecedeydi. Aynı pist ve mesafede kazanılan KV-8 Mercimek Koşusu sonrası ilk açık yarış olan G3 Çukurova Koşusu'nda Şirinoğlu'na geçildi. Adana'daki sezon finali, çim pistteki 1200 metre mesafeli KV-6 Yasın Milli Koşusu oldu. Bu koşuda, daha sonra sıkça karşılaşıacağı Çukurova,

mesafe ve G2 Aziziye ile G2 Satvet Koşusu, tayların ilk kez 1600 metre koştuğu G1 Çanakkale Zaferi Koşusu birincilikleri, Odin'in **"her koşulda"** kazanabilecek bir safkan olduğunu gösterdi. İlk G1 birinciliği olan Çanakkale Zaferi Koşusu öncesi, **Süleyman Akdı** ile Satvet Koşusu'nu kazandı.

Süleyman Akdı onu; **"Ufarak ama güzel bir attı. Kısa mesafeye yatkındı"** diye tarif ediyor. Bu yarışını beğenmeyenler,

Çukurova'yı geçerken zorlandığını söylüyorlardı. Çanakkale Zaferi'nde mesafenin 200 metre daha uzamasına Odin'in ne tepki vereceği merak ediliyordu. Startla birlikte liderliği alınca, doğrusu bizleri de hayli şaşırttı. Odin bu koşuyu, pek alışık olmadığımız biçimde, çıktığı gibi kazandı. Elbette ki bu koşuyu kazanmak büyük bir başarıydı ama son 200'de Pir Karaca ile girdiği kora kor mücadelenin hiçbir yerinde rakibine "teslim olacak" izlenimi vermemesi de çok önemliydi. Adeta 200 metre bağıştular ve burun ucuyla kazanan Odin oldu.

Beykardes, Berköşhan gibi rakipleri geride bıraktı.

Daha sonra G1 Çanakkale Zaferi Koşusu ile noktalanın, çim pistte peş peşe 5 yarış kazandı. Geçtikleri; Şirinoğlu, Berköşhan, Bahribaba, Beykardes, Karataş, Pir Karaca, Kadirhan, Çukurova ve daha niceleri... Örneğin; ağır pistte G3 Sultansuyu Tarım İşletmesi Koşusu, 1400 metreye çıkan

Şampiyonun taylık dönemindeki en kötü performansı G3 Babakuruş Koşusu'ydü. Hani bazen, **"en kötü günümüz böyle olsun"** deriz ya, ona benzeyen bir dördüncülük. Çünkü önümüzdeki bir buçuk ayda öyle mücadeleler var ki... Biz bu gün bunları konuşmuyor olabiliirdik.

Odin G1 Hatay Koşusu'nu pas geçip, 40 günlük aradan sonra, İstanbul kum pistinde G2 Beyazıt Koşusu'na katıldı. 1500 metre ve bu pistteki ilk deneyimi. Kadirhan ile Berköşhan'ı geçerek kazandı.

EN BÜYÜK KİM?

Sıra büyük sınavlara gelmişti... 1981 yılında ilk kez koşulan G1 Cumhuriyet Koşusu, 3 ve yukarı yaşlı Arap atlarının mücadelesine sahne oluyordu. Ersoylu, Demirkır, Tunca, Özgün, Haberbatur gibi

AT YARIŞI

● 2001 yılındaki Türk Silahlı Kuvvetleri Koşusu'nda ayağının kırılmasıyla yarış kariyeri sona eren Odinhan, daha sonra aygır olarak kullanıldı.

unutulmaz safkanların kazandığı koşu. 3 yaşlıların, A grubunun en iyileriyle mücadelede girmesi, elbette ki onlar için bir handikapı. Geride kalan 18 yılda sadece üç tay, Demirkır, Bükentay ve Bamka III bunu başarabilen 3 yaşlılardı. 1999 yılında dördüncü isim Odin oldu. Ağakaraca ile at başı bitirdikleri Cumhuriyet Koşusu, izleyen herkesin adeta aklarına kazınmış bir yarıştı.

Yılın tayı olduğunu kanıtlayan Odin, sezon finalini G1 Haralar Koşusu'nda Şirinoğlu, Çukurova, Pir Karaca, Veziroğlu, Kadirhan'ı geçerek yaptı.

Bu koşu, ilginç bir mücadele ve Odin'in yaşlıları arasındaki en iyi yarışydı diyebiliriz. Son 400'de Çukurova, Şirinoğlu ve dıştaki Pir Karaca birincilik adayları gibi görünüyorlar, Odin bu üçlünün arasına girmekte sanki gecikmişti.

Odin'e ilk kez binen **Fuat Çakar** için işlerin zorlaştığını düşünmeye başlarken, o rakiplerinin dışına çıkıp, son 300'de atına bir sprint yaptırdı...

İnanın, koşuları izlediğimiz basın tribününün önünden başka bir şey geçti sandık. Bizler karar defterine; "Fuat koşuyu kaybetti" yazmaya hazırlanırken, onlar 3 boy önde ve kolayca birinciliğe uzandı...

1:31.85 ile 3 yaşlı Arap taylarının ve Haralar Koşusu'nun da en iyi derecesi yaparak kazandı.

Şampiyon artık kısa bir istirahati hak etmişti ama hayat durmuyor ki...

ODINHAN

İyi tercih, **Gürbüz Refioğlu Ekürisi**'ne bir şampiyon kazandırmıştı. Pek denk gelmez ama Odin'in ertesi yıl doğan ana baba kardeşi de erkekti. Bu sonucu, TİGEM ve Çifteler Harası yöneticilerinin başarısı olarak yorumlayabilirsiniz. Anne 55. Kemiyetülirak'ı; 1994, 95 ve 1996 yıllarında ısrarla Özgün'e çektiler. Çünkü iyi sonuç alacaklarına inanıyorlardı, haklı çıktılar. Doğan tayların erkek olması da ayrı bir avantaj.

1999 yılı Cumhuriyet Koşusu'nun üzerinden daha 48 saat geçmeden, Anadolu Tarım İşletmesi'nin tayları Veliefendi Hipodromu'nda satışa çıktı. Yani, koşuyu Odin kazandı, onun baba kardeşleri ve ana baba kardeşi satışa çıktı. Bence bu tarihi bilerek seçmişlerdir. Bu da bir pazarlama tekniği. Odin'i satarken, sahada koşan ana baba kardeşi, Öztay'dı. Bu yıl ise, şampiyon tayın, Odin'in ana baba kardeşini satacaksınız. Bu tip taylar için ağız birliği ile "ilkini kim almışsa, bunu da o alsın" denir ama artırma başlayınca her şey unutulur...

Gürbüz

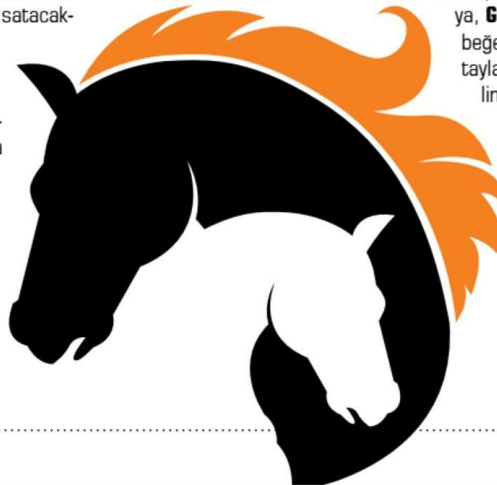
Refioğlu cephesi de, bu kez zorlu bir pazarlığa gireceklerini biliyorlardı. Satış öncesi yaşananları **Ahmet Giz** anlatıyor;

"Gürbüz Bey, 300 milyara kadar bana sormadan artırım. 300 milyara gelirsek, ondan sonra benim gözüme bakın dedi."

Bir yıl önce 38 milyara alınan tayın kardeşi için 300 milyarı gözden çıkarmak...

Odin'den daha gösterişli olan bu tayı 170 milyara satın aldılar. 171 milyara alınan Sezenbey'den sonra satışların en pahalı ikinci tayı. Şöyle bir bakalım diyorum. Odin'in koştuğu 1999 yılında, taylara ödenen yarış ikramiyesi yaklaşık 4,5 trilyon. 300 milyanın gözden çıkarıldığı bir yıl sonra ise 8 trilyon. İkramiye yaklaşık iki kat, şampiyon adayları tayların fiyatı beş kat artmış. Demek ki, **Gürbüz Refioğlu** da çok çabuk atçı olmuş.

Şunu da unutmayalım. 300'ü gözden çıkarıp, 170 harcadılar ya, **Gürbüz Refioğlu** beğendikleri diğer tayları da 300 milyar limiti aşmamak kaydıyla almalarını söylüyor. Bunun üzerine aynı satıştan, 70 milyara Fenerlim ve 40 milyara da

AT YARIŞI

Odin'in kardeşi Odinhân; sahibine, antrenörüne, jockeyine, bakıcısına tüm ilgililerine her türlü hayali kurdurabilecek safkandı. İki sezonda çok şey başardı ama daha fazlasını da yapabiliirdi.

ODINHAN'IN PİSTLERE VEDASI NE YAZIK KI ÜZÜCÜYDÜ. 2001 YILI TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ KOŞUSU'NDA AYAĞI KIRILDI. BUNA RAĞMEN, O HALİYLE KOŞUYU 2. TAMAMLAMAYI BAŞARDI.

Odinbey'i alıyorlar. Onlar da iyi atlardı, çok koşu kazandılar.

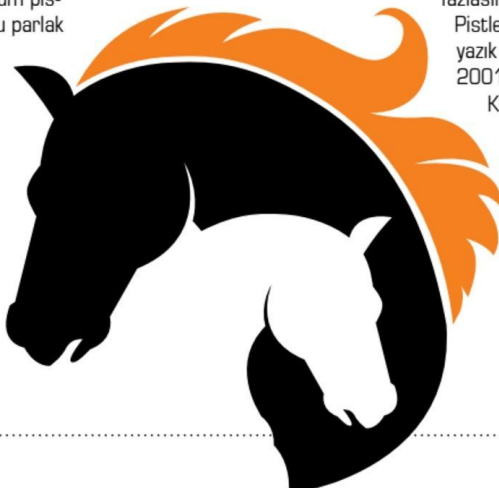
Bundan 20-30 yıl öncesini düşünün. Dünyanın parasını verip satın aldığınız atlar ve o günlerin olanakları... **Ahmet Giz**'le "tarihin tozlu yapraklarında" gezinirken şunu söyledi;

"Bu tayları koştüğümüz yıllar, Adana Hipodromu'nda lonj alanı yoktu. 15-20 kişi bir araya gelip, el ele tutuşarak atlara lonj yaptırırık..."

EKÜRİNİN ALTIN YILLARI

2000 yılında Odin A grubu, Odinhân, Odinbey ve Fenerlim ekürininin 3 yaşlı tayları. Odin ve Odinhân çoğu grup mücadeleler üzere 5'er koşu, Fenerlim 4, Odinbey 2 koşu kazandı. Odin için "bir yıl önce kaldığı yerden devam ediyordu" diyebiliriz. Birisi KV-8 olmak üzere, G3 Adana Koşusu, G3 Nedim Ökmen, G1 Kanuni Sultan Süleyman ve G1 Cumhuriyet Koşusunu kazanmayı başardı. Dördü grup, biri KV-9 beş koşuda da ikinci kaldı. Sezon boyu, Ağakaraca ve Antepli ile müthiş mücadelelere imza atıldılar. Bizler de keyifle izledik.

3 yaşındaki Odinhân'a gelince: 11 yarışta; 5 birincilik, 3 ikincilik, 2 üçüncülük, 1 dördüncülük elde etti. O da ağabeyi gibi Adana'da ama çim pistte koşmaya başladı ve 10 yarışını çimde koşup, sezonu Adana kum pistinde kapattı. Bu parlak performansına rağmen yılın tayı, G1 Hatay ve G1 Haralar Koşusu'nu kazanan Tamerinoğlu oldu. Odinhân bu koşuları 3. ve 2. tamamlamıştı.

G1 Çanakkale Zaferi Koşusu'nda ise bu rakibini ikincilikte bıraktı. Odin 2001 yılı ve sonrasında alışılmış performansına ulaşamadı. 2001 yılında koştuğu 9 yarıştan, KV-8 Türk Veteriner Hekimler Birliği ve G3 Ridaniye Koşusu'nu kazandı. Yedi yaşına kadar süren uzun bir yarış yaşamı sonrası 2003 yılında, pistlere veda etti. Koşar durumdaydı ama belli ki yılların yorgunluğunu ayaklarında hissediyordu.

Birleşik Arap Emirlikleri'ne damızlık olarak satıldı ve onların soy kütüğünde yavrularıyla birlikte yer alıyor. Odinhân da yarış yaşamını aynı yıl, 4 yaşında noktaladı. Daha doğrusu, unutulmaz bir yarışla noktalamak zorunda kaldı. 2001 yılı performansı; 12 start, 8 birincilik, 2 ikincilik, 2 üçüncülük. Kazandığı koşular arasında G1 TBMM, G1 Tarım ve Orman Bakanlığı, G2 Koşular Dumlupınar, Ali Rıza Bey ve Anadolu Tarım İşletmesi, G3 Seyhan Belediye Başkanlığı ve Karacaoğlan Koşusu gibi üst düzey mücadeleler yer alıyor. G1 Niğbolu ve Türk Silahlı Kuvvetleri Koşularını 2., G1 Uluslararası Malazgirt Koşusu'nu da üçüncü tamamladı.

ŞANSSIZ ŞAMPİYON

Odinhân; sahibine, antrenörüne, jockeyine, bakıcısına tüm ilgililerine her türlü hayali kurdurabilecek safkandı. İki sezonda çok şey başardı ama daha

fazlasını da yapabiliirdi.

Pistlere vedası ne yazık ki üzücüydü...

2001 yılı Türk Silahlı

Kuvvetleri Koşusu'nda "ezeli

rakibi" Tamerinoğlu ile

koşuyorlar.

Ankara 75.

Yıl Hipodromu çim pisti,

mesafe 2200

metre. Pistin en dışından sprinte kalktı ve ayağı kırıldı. Buna rağmen, o haliyle koşuyu 2. tamamladı. Onun bu "yürekli" davranışına hayran mı olmak, yoksa atlardaki ayak kırıklarının ucu ölüme açık bir yaralanma olduğunu mu düşünmek gerek bilemedim. Bizim bir kahramanımızı kaybettiğimiz kesindi ama ilgilileri acaba o anda neler yaşadılar? Sanırım **Ahmet Giz**'in unutamadığı bir sahne;

"Atın yanına gittik, hepimiz şaşkındık ve bunun sonunun ne olacağını o anda bilemiyorduk. Süleyman Polat, Bakanlıği temsilen koşarak yanımıza geldi. Oradaki veterinerlere, görevlilere 'Öldürmeyin bu atı, Bakanlık olarak biz alacağız' dedi. Bize de aynı şeyleri söyleyince, bir cevap veremedik. Ne olduğunu anladık ama ne olacağını henüz bilemiyorduk."

Bakanlığın bu ata sahip olmak istemesi çok doğal. Ağabeylerinden Odin yurtdışına gitmiş, Öztay'ın yarış hayatı devam ediyordu. Bu nedenle Odinhân, kaçırılmayacak bir aygır adaydı. Bu öykünün sonunu da **Ahmet Giz**'den öğreniyoruz;

"Fakülteden getirdikleri bir veteriner atın ayağını alçaya aldı. Onun mahareti atı yaşattı ve iyileştirdi. Odinhân'ın ayağındaki kırktan hiçbir iz göremezsiniz. Ayağını doğal halindeki gibi kullanabiliyor. Bu, damızlık hayatında çok önemli."

Odinhân'ın 2002 yılından itibaren **Güz-büz Refioğlu**'nun aygırı olarak aşım yaptı ama performansı beklendiği oranda parlak değil. Aygır olarak Gelibolu dışında da yetiştiricilikte adından söz ettirecek erkek yavrular vermesi beklenirdi. Kısırak babası olarak da Taliphan'ın annesi Kutbike ve Storm Girl'un annesi Dağ Ateşi öne çıkan isimler.

Odin ve Odinhân yarış yaşamları çok başarılı ve "jeneriklik" koşularıyla unutulmayacak isimler. Onları izlemiş olmak bir ayrıcalık. Nerede o eski atlar, o yarışlar.